

PAVLÍNA DIVIŠOVÁ

DIPLOMOVÁ PRÁCE

NOVÁ BUDOVA MUZEA HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY

HODNOCENÍ VEDOUCÍHO PRÁCE PROF. ING. ARCH. LADISLAVA LÁBUSE

ÚVOD

Zadání nové budovy Muzea hlavního města Prahy na pozemku vedle severojižní magistrály v místě bývalého Nádraží Těšnov se opíralo o konkrétní stavební program poskytnutý vedením Muzea hl. m. Prahy. Zadání se vyznačovalo velikou obtížností nejen díky velikosti a složitosti stavebního programu, ale i díky relaci dimenze požadovaných ploch vůči kapacitě pozemku nebo omezením daným existencí mimoúrovňového tělesa magistrály, zásadně ovlivňující stávající atmosféru a prostředí místa.

Zadání umožňovalo prověřit schopnost diplomantů řešit složitý stavební komplex v exponované, dopravně zatížené poloze a potřebě vypořádat se s kontextem místa degradovaného stavbou SJM. Základním východiskem návrhů byla vazba nové budovy muzea na město a zároveň vazba na magistrálu a míra jejího zapojení do řešení okolí stavby.

Velikost stavebního programu omezovala možnosti urbanisticko-architektonické koncepce řešení. Téměř vylučovala použití volnějších prostorových řešení formou solitérního objektu v „parkově řešeném prostoru“ podél magistrály, jak je tomu u stávající budovy muzea. Většinu studentů vedl rozsah zadaného stavebního programu ke koncepci volně navozující na blokové uspořádání okolní zástavby, větších objemových celků sestávajících z menších elementů.

KONCEPCE

Pavλίna Divišová se rozhodla stavbu nového muzea řešit sochařskou formou, kompozicí drúzy šesti nejednotně vysokých, nepravidelně, kosými úhly tvarovaných objemů, seskupených kolem centrální haly, projevující se na vstupní jižní fasádě úzkou štěrbinou.

Stavba je formována jako objekt mezi magistrálou a sousedním blokem. Díky poměrně malému objemu stavby i rozčlenění hmoty na menší objemy a její neurčité vazbě na okolní zástavbu i na těleso magistrály, se daří dosáhnout relativní solitérnosti objektu muzea v prostoru podél magistrály. Muzeum se k magistrále nepřimyká, ani se k ní neobrací zády slepou fasádou, ale vytváří svébytným tvarováním půdorysu i objemu stavby samostatný, výtvarně pojatý element. Tento koncept přináší jedno z možných řešení, adekvátní této komplikované situaci a podmínkám lokality.

Půdorysná i provozní osa stavby je tvořena centrální halou s hlavní vertikální komunikací v její severní partii, umístěné proti vstupu na jižní fasádě. Centrální hala není otevřena do svého okolí a není prostorově propojena ani s výstavními prostory. Vzájemná komunikace mezi expozicemi a centrální halou je omezena na minimum. Zřejmě jak z důvodu sledování ideálních podmínek pro expozice, tak z důvodu sledování výtvarného efektu zkosených plných ploch vnitřních stěn kubusů výstavních sálů.

HODNOCENÍ

Zvolený koncept zástavby přináší mnohá, výše již zmíněná pozitiva řešení vlastní stavby i její vazby na okolí.

Koncept je úspěšně propsán do provozního a dispozičního řešení stavby, která v hlavních funkčních celcích – v expozicích i v prostorech pro veřejnost, poskytuje optimálně univerzální využití i členění. V přízemí se ve všech částech dispozice projevují výhody dané konceptem centrální haly, kolem níž jsou soustředěny všechny veřejnosti přístupné proozy.

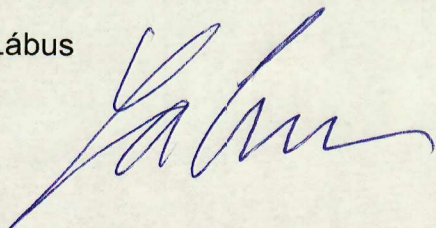
Velmi dobré úrovni konceptu návrhu i jeho rozvedení v řešení urbanismu, objemového řešení a dispozic, dosahuje DP i v oblasti řešení fasád. Podařilo se najít recept na protiklady zadání - potřebu uzavřenosti vnitřních prostor určených expozicím a otevřenosti stavby vůči svému okolí. Fasády, také díky rozčlenění ploch na menší části, nepůsobí těžkopádně a zcela uzavřeně, i když v některých částech je oken poskrovnu. Při řešení fasád se podařilo využít a posílit zvolené modelování objemů stavby.

ZÁVĚR

Vzhledem k rozsahu a složitosti zadání, je diplomová práce zpracována v analytické i syntetické návrhové části přesvědčivě, prokazuje schopnost řešit tak komplikované úkoly. Tvůrčí způsob řešení se podařilo propsat komplexně na všech úrovních, od konceptu, přes urbanistické, architektonické a dispoziční řešení, až po návrh fasád.

Celkově projekt hodnotím 95 body, v klasifikační stupnici ESTC známkou A.

Ladislav Lábus

2. 6. 2018